

दृभ भये वा चुरा० उभ० पक्षे स्वा० पर० अक० सेट् । दर्भयति-ते
दर्भति । अदीदृभत् त अददृभत् त । अदभीव् ईदित्
दृब्धः दृब्धवान् ।

दृभीक पु० दृभ-वा० ईकङ् । असुरभेदे “अध्वर्यवो यो
दृभीकम्” ऋ० २।१४।३ “दृभीको नामासुरः” भा०

दृभिचण्डि श्वर न० मत्स्यपुराणोक्ते शिवलिङ्गभेदे

दृवन् ति० दृ-विदारं कनिष् बा० वेदे वृषः । विदारके
“दृवाणि रव्यानि क्षुमाणि” यजु० १०।८

दृश चाक्षुषज्ञाने स्वा० पर० सक० अणिट् । पश्यति इरित्
अदर्शत् अद्राक्षीत् । ददर्श ददर्शिय दद्रुष ददृशिव
द्रष्टा दृश्यात् दृश्यति । दर्शनीयं द्रष्टव्यं दृश्यः द्रष्टा
दृष्टः द्रष्टुं दृष्टिः दृक् दृष्टा प्रदृशत् । “ततोऽप पश्यन्
विलम्बान्तरालाः” भट्टिः पश्यतो हरः । “न तु मां
शक्यसे द्रष्टुमनेनैव स्वचक्षुषा । दिव्यं ददासि ते
चक्षुः पश्यसे योगमैश्वरम्” । “अपश्यद् देवदेवस्य
शरीरे पाण्डवस्तदा” गीता “ददर्श दूनः स्थलपद्मिनीं
नलः” नैष० मानसज्ञाने च “शान्तोदान् उपरतस्तिष्ठन्तुः
अज्ञावान् समाहितोभूत्वा आत्मन्यात्मानं पश्यति”
श्रुतिः “आत्मा वा अरे द्रष्टव्यः” इ० उ० श्रुतिः ऋषुल्
“तं विप्रदर्शं कतघातयत्ना” भट्टिः “दृशेरनालोचने
कङ् च” पा० कर्त्तरि कङ् अन्यादृशः कीदृशः चात्
किन् कस् च अन्यादृक् अन्यादृक्षः । श पश्यत् “अपास्य
पश्यन् निजदृशप्रखेटात्” नील० ता० “उग्रस्मशत्रा-
कुलेऽरण्ये” भट्टिः दर्शयति ते अददर्शत् अदीदृशत् त ।
ष्णिचि कर्मणः कर्त्तृत्वे तङ् दर्शयते भवो भक्तान्
भक्तैर्वा आत्मानमिति शेषः । एवं विषये दृशेः कर्त्तृर्वा
कर्मसंज्ञा “सीतां रामेण चात्मानमदर्शयत लक्ष्मणम्”
सुगन्धर्वो सनि तङ् दिदृक्षते । “दिदृक्षमाणः परितः
ससीतं रामं यदा नैक्षत लक्ष्मणञ्च” । भट्टिः दिदृक्षा कर्मणि
दृशते “एकधा बद्धधा चैव दृशते जलचन्द्रवत्”
श्रुतिः “जालान्तरगते भानौ यत् सूक्ष्मं दृशते रजः”
मनुः “अदर्शि सङ्कोप्य कदाप्यवीक्षितः” “रूपमदर्शि
ष्टतोऽसि यदर्धम्” नैष० अस्वार्थं क्वचिच्छपि । “यं यं
हि दृशे सेयं तं तं मेने नलं नृपम्” भा० व० २२०२ श्लो०
दर्शनयोग्ये प्रकाशे च अक० “मधुरात्मानमदर्शयत् पुरः”
कुमा० दर्शनार्थत्वे तङ् स्थादिति बोध्यम् ।

असु+असुहृपदर्शने “रथे विलम्बनाविव चन्द्रसूक्ष्मौ धनान्तरेणा-
नुदर्श लोकः” भा० वि० १६६ श्लो० दृशिषब्दे पात० सूत्रे

उदा० दृशत् । “बद्धविधमनुदृशत् चार्थहेतोः क-
पणमिहार्थमनार्यमाश्रयन्तम्” भा० शा० १७६ अ०

अभि+आभिसुख्येन समन्ताद्वा दर्शने “तदा प्रकृति कौ-
न्तेय ! नरा गिरिमिमं सदा । नाशक्तु वृद्धमिदृष्टुं कुत-
एवाधिरोहितम्” भा० व० ६६८२ श्लो०

अव+नीचतया दर्शने “यथा जलस्य आभासः स्थल-
स्थेनावदृशते । स्वाभासेन यथा सूर्यो जलस्थेन दिवि-
स्थितः” भाग० ३।२७।१२

आ+आभिसुख्येन समन्ताद्वा दर्शने आदर्शः । “उत्कलादा-
र्शितपथः कलिङ्गाभिसुखो ययौ” रघुः ।

उदु+नीचस्यसोच्चनया दृष्टौ चतुःप्रेक्षणे च
उप+सामीप्येन दर्शने । “चतुष्पाद् व्यवहारोऽयं विवा-
देषूपदर्शितः” याज्ञ० ।

नि+दृष्टान्ततया साम्नुख्येन वा दर्शने । “द्रष्टुमिच्छामि ते
रूपमैश्वरं त्वं निर्दर्शय” भा० आश्र० १५८८ श्लो०

निदर्शनालङ्कारः “निदर्शयामास विशेषदृशत्” रघुः
परा+विपरीतदर्शने यस्य यथा रूपं ततोऽन्यरूपेण दर्शने
“धूमसग्निं परादृश्या मित्वा हृत्स्वा दधत्तं भयम्” अथ०
८।८।३। “तीन् स्तनानुपेयुस्तं परादृशुः । द्वौ स्तना
उपेयुस्तन्नेदीयसः परादृशुः” शत० ब्रा० ६।५।१।३।४।
परि+परितः समन्ताद्वा दर्शने “परिदृष्टानि तीर्थानि गङ्गा-
चैव मया नृप !” भा० आश्र० ७३३ अ० परिच्छिन्नतया
दर्शने च । “वाह्याभ्यन्तरस्तम्भदृष्टिर्दृशकालसंख्याभिः
परिदृष्टो दीर्घसूक्ष्मः” पा० सू० । दीर्घसूक्ष्मशब्दे ३६१
४४० दृशत् ।

प्र+सस्यगदर्शने “मनसैव प्रदीपेन महानात्मा प्रदृशते”
भा० आश्र० १६ अ० “अहो त्वयाद्य विप्रेषु भक्तिरागः
प्रदर्शितः” भा० अतु० ७२११ श्लो० एकदेशदर्शने च ।
प्रदर्शनार्थमिदसुक्तम् । “योगेश्वरत्वं कल्पेन यत्न राज्ञां
प्रदर्शितम्” भा० आश्र० ५१० श्लो० ।

प्रति+तुल्यरूपदर्शने “कृताभ्यङ्गः शोणितेन रुद्रवत् प्रत्य-
दृशते” भा० भी० ४६७६ श्लो० “निमित्तलक्षणं ज्ञानं
शाकुनं स्वप्रदर्शनम् । अवश्यं सुखदुःखेषु नराणां
प्रतिदृशते” रामा० अयो० ५८१५ श्लो०

वि+विशेषेण दर्शने “विदर्शयन्तो विविधान् भूयस्त्रिंशं नि-
र्भरान्” रामा० अयो० ४८ अ० १३ श्लो०

समु+सस्यगदर्शने “संद्रष्टन्ति नरास्यान्धे स्वल्पेण विना-
शनम्” भा० शा० १०६८ श्लो०